

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

juducînd, în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de avocat împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014, în privința inculpatului

Ursu Gheorghe Ion, născut la 11 noiembrie 1980 în s. Lozova, r-nul Strășeni, locuitor al mun. Chișinău, str. Florilor 10, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 octombrie 2012 și decizia Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>28 martie 2013 – 23 aprilie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>18 iunie – 04 decembrie 2014,</i>
	<i>12 martie – 05 mai 2015;</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 aprilie 2014, Ursu Gheorghe a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 14 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 4 ani, începînd din 23 aprilie 2014, deducîndu-se durata arestului preventiv de la 01 februarie 2007 pînă la 27 februarie 2008 și de la 09 octombrie 2012 pînă la 04 decembrie 2013.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Slav Piotr privind încasarea din contul lui Ursu Gheorghe paguba materială în sumă de 3.778.000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că în luna decembrie 2007, Ursu Gheorghe, activînd în calitate de director la SRL „Brio-Part”, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor din avutul proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul transcrierii ulterioare pe numele acestuia unei cote părți din capitalul social al SRL „Scala-Agrovim”, l-a convins pe Slav Piotr să gajeze casa particulară la prețul de 3.778.000 lei, amplasată în mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Tereșkova 17, fiind încheiat contractul de ipotecă nr. 7421 din 28.12.2007 între Slav Piotr și BC „Moldindconbank”, în rezultatul căruia Ursu G. a dobîndit un credit bancar în sumă de 135.000 euro, ceea ce constituie conform cursului oficial al BNM la acea zi suma de 2.216.700 lei, ulterior eschivîndu-se de la rambursarea creditului, cauzînd părții vătămate un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că nu a avut și nu are intenția de a însuși banii. Banii obținuți în urma creditului acordat i-a transferat în alt stat.

Ulterior, inculpatul a refuzat să se prezinte în ședința de judecată invocînd starea sănătății. Însă, potrivit procesului-verbal de refuz al deținutului din 23.04.2014, starea sănătății îi permite participarea în ședința de judecată și instanța a dispus examinarea cauzei în absența lui.

Instanța a statuat că vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Slav P. a declarat că inculpatul l-a convins să gajeze casa ce-i aparține cu drept de proprietate, amplasată în com. Bubuieci, str. Tereșkova 17, mun. Chișinău, cu suprafața totală de 565,3 metri pătrați, cu valoarea de piață aproximativ 370.000 euro, pentru a obține un împrumut de 210.000 euro de la BC „Moldindconbank” SA. Pentru a cîștiga încrederea sa, inculpatul i-a promis să înscrie pe numele lui o parte din capitalul social al SRL „Scala-Agrovim”. Pentru a obține mai multă încredere, inculpatul i-a dat o copie a documentelor și i-a prezentat directorul SRL „Scala-Agrovim”, Guțu Alexandru, care a confirmat că 75% din capitalul social Ursu G. este în drept să-l gestioneze. El a cerut ca reînregistrarea capitalului social SRL „Scala-Agrovim” și contractul de ipotecă pe casa sa să fie efectuate simultan, Însă, inculpatul l-a telefonat și i-a spus că este nevoie urgentă de a semna un contract de gaj pe casă, deoarece banca a implementat procedurile necesare pentru a elibera împrumutul și urgent se impune întocmirea documentelor necesare privind restructurarea drepturilor, astfel există riscul ca procedura de eliberare a creditelor acordate să treacă într-o

perioadă mai lungă, ori va fi refuzat împrumutul. Convingându-l că după sărbătorile de iarnă vor merge la Camera Înregistrării de Stat și vor transcrie o parte din capitalul social al SRL „Scala-Agrovim” pe numele lui, inculpatul l-a dus la un notar, unde a fost semnat contractul de gaj, ulterior prezentându-l la bancă. După sub diferite pretext, inculpatul amîna întîlnirile pentru luni de zile. Din luna septembrie 2008, el a început a primi de la SA „Moldindconbank” notificări că inculpatul nu stinge ratele dobînzilor bancare și că banca va fi obligată de a se adresa în instanța de judecată pentru încasarea datoriei prin imobilul ipotecat, fapt care ulterior a și avut loc. În anul 2009 banca a depus o cerere pentru recuperarea datoriei. La una dintre discuții cu inculpatul, acesta l-a asigurat că în cel mai scurt timp va relua rambursarea datoriei privind împrumutul, i-a cerut de a nu se prezenta în instanțele de judecată, asigurându-l că situația e sub control, însă după cum s-a constatat inculpatul singur nu s-a prezentat în ședințele de judecată. Despre înșelăciunile inculpatului el a aflat de la un executor judecătoresc în luna ianuarie 2011, care s-a prezentat deținînd hotărîrea instanței de judecată privind evacuarea lui din casă.

Prin procesele-verbale din 09.11.2012 și 14.11.2012, de la BC „Moldinconbank” SA au fost ridicate și examinate contractul de ipotecă nr. 7421 din 28.12.2007, contractul de credit nr.230/1 din 28.12.2007 și copia procurii din 24.12.2007, cu nr. 10150.

Analizînd cumulul de probe, instanța a reținut că inculpatul, în prealabil obținerii banilor oferiți în calitate de credit, a urmărit scopul de dobîndire prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor părții vătămate și anume s-a constatat faptul că acesta deja fiind într-o situație financiară grea a indus victima în eroare, creînd falsa reprezentare a realității, prin predarea unor informații ce nu corespund realității, fapt care a produs ca consecință primirea creditului bancar de la SA „Moldindconbank”. Însuși inculpatul a declarat că se afla într-o situație financiară dificilă, ceea ce denotă că în prealabil dobîndirii banilor ultimul conștientiza faptul imposibilității restituirii lui, intenționat a ignorat acest fapt, intenționînd ca toate efectele defavorabile ale dobîndirii creditului să fie lăsate pe seama părții vătămate, cauzîndu-i prin înșelăciune o pagubă care echivalează cu valoarea imobilului de care a fost deposedat Slav P.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care potrivit art. 16 Cod penal este una deosebit de gravă, de persoana celui vinovat, că acesta este condamnat pentru o infracțiune similară, este căsătorit, are la întreținere un copil minor, este caracterizat ca o persoană predispusă la comiterea faptelor infracționale, a încercat să inducă în eroare organele de drept, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

Inculpatul a cauzat părții vătămate un prejudiciu în proporții deosebit de mari în sumă de 3.778.000 lei, care constituie valoarea casei indicate în contractul de gaj din 28.12.2007. Valoarea imobilului a fost stabilită de comun acord între BC „Moldindconbank” SA, inculpat și partea vătămată Slav P. Din aceste considerente instanța a admis acțiunea civilă.

3. Avocatul Serghei Cîrlig a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că lipsesc elementele constitutive a infracțiunii.

Apelantul a invocat că instanța eronat a încadrat acțiunile inculpatului, drept înșelăciune, bazîndu-se numai pe declarațiile părții vătămate.

Contractul de ipotecă nr.7421 din 28.12.2007 și contractul de credit nr.230/1 din 28.12.2007, demonstrează de fapt că inculpatul și partea vătămată se aflau în relații civile.

Mai mult, la momentul încheierii contractului de ipotecă cu SA „Moldindconbank”, Slav Piotr a făcut cunoștință cu clauzele contractuale, care în mod expres stipulau drepturile și obligațiile părților, respectiv acesta conștientiza riscul pierderii bunului imobil ipotecat.

În acțiunile inculpatului nu persistă elementul înșelăciunii, pe motiv că acesta a înștiințat partea vătămată, despre starea sa financiară, și imposibilitatea obținerii creditului prin mijloace proprii, iar de riscurile ce puteau surveni în urma gajării casei de locuit situată în com. Bubuieci, str. Tereșkova 17, mun. Chișinău, proprietarul Slav Piotr a luat cunoștință în urma încheierii contractului de ipotecă cu SA „Moldindconbank”, respectiv nu a existat nici o dezinformare a părții vătămate.

Inculpatul a solicitat să fie citat martorul Alexandru Guțu, reprezentantul SRL „Scala-Agrovim”, care ar fi confirmat negocierile duse între inculpat, Slav Piotr și Guțu Alexandru, referitor la procurarea de către Slav Piotr a unei părți a capital social al SRL „Scala-Agrovim”, însă care nu au fost duse la bun sfîrșit, din motive ce nu depind de voința părților. Toate circumstanțele referitor la tratativele dintre cei trei, au avut loc pînă la încheierea contractului de credit și celui de ipotecă.

Deci, la momentul semnării, contractului de ipotecă nr. 7421 din 28.12.2007, Slav Piotr își dădea bine seama că instituirea ipotecii asupra bunului său imobil, a avut loc exclusiv pentru luarea creditului în baza contractului de credit nr. 230/1 din 28.12.2007, încheiat între bancă și Ursu G., reprezentant al SRL „Brio-Part”.

Instanța a refuzat categoric solicitarea inculpatului de a fi citat martorul Alexandru Guțu, fapt prin care în mod evident a fost încălcat principiul contradictorialității procesului penal, stipulat la art. 24 CPP, conform căruia părțile la judecarea cauzei au drepturi și posibilități egale pentru susținerea poziției.

Totodată, instanța a invocat faptul că o condamnare anterioară a inculpatului, pentru o infracțiune similară, demonstrează cu certitudine personalitatea acestuia și intențiile de dobîndire ilicită a bunurilor altei persoane, fapt ce constituie o depășire a limitelor judecării cauzei respective.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatului este pe deplin dovedită prin probele administrate, faptele fiind just apreciate de instanța de fond și acțiunile lui fiind corect încadrate din punct de vedere juridic.

Partea vătămată a declarat că, convingîndu-l că după sărbătorile de iarnă vor merge la Camera Înregistrării de Stat și vor transcrie o parte din capitalul social al SRL „Scala-Agrovim” pe numele acestuia, inculpatul l-a dus la un notar, unde a

fost semnat contractul de gaj, ulterior prezentându-l la bancă. După semnarea acordului de gaj, inculpatul, sub diferite pretexte, a amânat întâlnirile. Despre înșelăciunile inculpatului el a aflat de la un executor judecătoresc în luna ianuarie 2011, care s-a prezentat deținând hotărârea instanței de judecată privind evacuarea.

Vina inculpatului este dovedită și prin procesul-verbal de ridicare din 09.11.2012, conform căruia de la BC „Moldindconbank” SA au fost ridicate, contractul de ipotecă nr. 7421 din 28.12.2007, contractul de credit nr. 230/1 din 28.12.2007 și copia procurii din 24.12.2007 nr. 10150, hotărârea Judecătorei Ciocana din 30.11.2012 prin care de la Slav P. a fost transmis în mod silit în posesia creditorului gajist bunurile imobile amplasate pe adresa mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Tereșkova 17, procesul-verbal de examinare a obiectului din 14.11.2012, prin care au fost examinate contractele de credit nr. 230/1 din 28.12.2007 și contractul de ipotecă nr. 7421 din 28.12.2007, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală, și anume contractul de credit nr. 230/1, contractul de ipotecă nr. 7421, copia procurii nr. 10150 ridicate de la SA „Moldindconbank”.

Instanța de judecată corect a reținut, că inculpatul în prealabil obținerii banilor, oferindu-i în calitate de credit, a urmărit scopul de dobândire prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor părții vătămate și anume a constatat faptul că acesta deja fiind într-o situație financiară grea a indus victima în eroare, creînd falsă reprezentare a realității, prin predarea unor informații ce nu corespund realității, fapt care a produs ca consecință primirea creditului bancar de la SA „Moldindconbank”.

Mai mult, în sprijinul opiniei enunțate, instanța just a invocat că însuși inculpatul a declarat că se afla într-o situație financiară dificilă, ceea ce denotă faptul că în prealabil dobândirii banilor ultimul conștientiza faptul imposibilității restituirii lui, intenționat a ignorat acest fapt, intenționînd ca toate efectele defavorabile ale dobândirii creditului să fie lăsate pe seama părții vătămate, cauzîndu-i prin înșelăciune o pagubă care echivalează cu valoarea imobilului de care a fost deposedat Slav Piotr.

Astfel, instanța de judecată just a încadrat acțiunile în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal este una deosebit de gravă, de persoana celui vinovat, că acesta este condamnat pentru o infracțiune similară, este căsătorit, are la întreținere un copil minor, este caracterizat ca o persoană predispusă la comiterea faptelor infracționale, a încercat să inducă în eroare organele de drept, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

5. Avocatul Serghei Cîrlig a declarat recurs ordinar, în care solicită: *„rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia să fie încetat procesul penal împotriva lui Ursu Gheorghe din motivul lipsei ordonanței de pornire a urmăririi penale”*.

Recurentul a invocat că:

a) în prima instanță examinarea cauzei a avut loc fără participarea inculpatului.

Instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor ce țin de pornirea urmăririi penale în baza art. 196 alin. (5) Cod penal, adică în baza unei legi neexistente.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivului că inculpatul a fost recunoscut învinuit în temeiul art. 190 alin. (5) Cod penal, deși nu a fost emisă o ordonanță de pornire a urmăririi penale în această parte. La rîndul său, neemiterea unei ordonanțe de pornire a urmăririi penale impune pronunțarea unei hotărîri de încetare a procesului penal;

b) în prima instanță inculpatului nu i s-a oferit timp pentru pregătirea ultimului cuvînt, deși a insistat la acest drept. În instanța de apel, după încheierea cercetărilor judecătorești, inculpatul a solicitat să i se ofere timp suficient pentru pregătirea apărării și ultimului cuvînt, însă instanța s-a retras în deliberare;

c) în prima instanță și în instanța de apel apărarea a solicitat citarea și audierea martorului Guțu Alexandru, asupra împrejurărilor ce țin de investirea creditului în întreprinderea „Scala-Agrovim” SRL și participarea părții vătămate cu drept de fondator.

În instanța de apel examinarea cauzei a avut loc fără participarea părții vătămate. Prezența părții vătămate în ședința de judecată a fost necesară pentru a pune întrebări pe marginea susținerilor făcute în prima instanță.

d) acțiunile condamnatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal.

Cota parte din capitalul social al firmei SRL „Scala-Agrovim”, într-adevăr urma să fie procurată de condamnat și partea vătămată, însă această intenție nu a fost realizată din motiv că fondatorii firmei SRL „Scala-Agrovim” se aflau într-un litigiu de judecată și banii nu au fost investiți în afacerea dată, dar au fost investiți în procurarea și realizarea produselor agricole în baza contractelor civile, aceste contracte sunt anexate la materialele cauzei penale, însă instanțele judecătorești nu le-au dat o apreciere.

Mai mult, după primirea creditului, partea vătămată a mai împrumutat o sumă de bani drept investiții în afacerea cu produsele agricole și acest fapt se confirmă cu recipisa din 2008 eliberată din numele lui inculpatului.

Despre prelungirea relațiilor între condamnat și partea vătămată, după primirea creditului bancar, servesc chiar declarațiile părții vătămate.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6) și 8) Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare

gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că, recursul ordinar declarat de avocat este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6) și 8) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeuri pentru recursul ordinar - judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii, cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, ignorându-se prescripțiile nominalizate, nu este specificat asupra căror motive concrete, invocate în apel, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în raport cu circumstanțele invocate în descriptivul deciziei contestate, inclusiv cele indicate în pct. 4 din prezenta decizie, și care ar fi esența circumstanțelor că judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii, că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (pct. 5 din decizie).

Rezultă, că recursul menționat nu îndeplinește cerințele legale de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În acest sens se reține că motivele specificate în recursul ordinar și reproduse la pct. 5 lit. a) din prezenta decizie, cât și solicitarea de *încetare a procesului penal* nu au fost invocate și în apel (*vol. II, f.d. 137 – 140, pct. 3, 4, 5 din decizie*).

Rezultă, că recursul ordinar în aspectul vizat nu are niciun suport legal.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentele specificate la pct. **5** lit. **c)** și **d)** din decizie, în care nici nu se conțin menționări a unor concrete erori de drept raportate la normele de drept care ar fi fost încălcate, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2** și **4** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor lui, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate, procesul-verbal de ridicare din 09.11.2012, conform cărui de la BC „Moldindconbank” SA au fost ridicate, contractul de ipotecă nr. 7421 din 28.12.2007, contractul de credit nr. 230/1 din 28.12.2007 și copia procurii din 24.12.2007 nr. 10150, hotărârea Judecătoria Ciocana din 30.11.2012 prin care de la Slav P. a fost transmis în mod silit în posesia creditorului gajist bunurile imobile amplasate pe adresa mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Tereșkova 17, procesul-verbal de examinare a obiectului din 14.11.2012, prin care au fost examinate contractele de credit nr. 230/1 din 28.12.2007 și contractul de ipotecă nr. 7421 din 28.12.2007, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursul de pe rol și menționate la pct. **5** lit. **c)** și **d)** din decizie, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2, 4, 5 din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Totodată, circumstanțele reproduse la pct. **5** lit. **b)** din decizie, nu se regăsesc în procesul-verbal al ședințelor de judecată a instanțelor de fond și de apel.

Asupra acestor procese-verbale nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile inserate în aceste acte procedurale sunt prezumate a fi veridice.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motivele legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate, și că recursul de pe rol este unul neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul nominalizat este neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărârilor atacate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Serghei Cîrlig, în numele inculpatului Ursu Gheorghe Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014, cu menținerea hotărârilor atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 iunie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun